

Hyvät panssarikitalaiset ja Panssari -lehden lukijat!

Vuoden ajan korona on viitoittanut elämäämme, tuonut epävarmuutta yksilö, yhteisö ja globaalilla tasolla. Korona on muuttanut arkisia askareita sekä vaikuttanut vahvasti erilaisiin harrastusasioihin. Panssarikillan osalta se vaikutti viime vuoden toimintaan, vaikutti mutta toiminta ei pysähtynyt eikä halvaantunut. Koronavuosi, joka jatkuu edelleen, muutti voimakkaasti turvallisuuden tunnetta.

Olemme voineet sodan jälkeisinä vuosikymmeninä rakentaa täsmällisesti toimivan ja turvallisen yhteiskunnan. Nyt tuo toimivuus ja turvallisuus joutui koetukselle. Väajäämättä jää pohtimaan, mistä syntyy turvallisuuden tunne.

Perinteisesti suomalaisten turvallisuuden tunnetta ovat vahvistaneet sininen taivas, lumen peittämä havupuu ja sen juurella punamultainen kotimökki.

Helmikuinen pakkasiltapäivä, auringossa kylpevä panssaririnne ja näkymä yli hirsitalon. Tähän näkymään ei usein katse kiinnity. Silti tuo näkymä pysäytti, ja rauhoitti kummalla tavalla. Se sai miettimään, etenkin turvallisuutta. Mitkä asiat luovat varmuutta, pysyvyyttä ja turvallisuutta näinä poikkeuksellisina aikoina. Näkymässä olivat kaikki suomalaisille turvallisuuden tunnetta luovat elementit: sininen taivas, lumen peittämä mänty ja punamultainen rakennus.

Näkymälle syntyi erilaisia merkityksiä. Sitä, mitä kaikkea hirsitalo ja Panssarimuseon männyt ovat nähneet. Ne ovat kulkeneet koko Panssarikillan ja Panssarimuseon taipaaleen, yhtä matkaa näiden kanssa. Mitä kaikkea ne voisivat kertoa, jos niillä olisi puhekyky ja halua kertoa meille nuoremille tarinaansa. Miten, ne näkisivät tämän hetken? Miten, ne valaisivat uskoa huomiseen? Mitkä, neuvot ne antaisivat? Millainen olisi niiden kertomana Panssarikillan ja Panssarimuseon tie?

Näkymä vertautuu Sakari Topeliuksen tarinaan koivusta ja tähdestä. Tarinassa lapsille näkymä koivusta ja tähdestä kertoi, että he ovat kotona, turvallisesti kotona. Samaan ajatukseen liittyen, meille tämä näkymä viestii, että olemme suomalaisen panssarihengen juurilla, kotona.

Kaikki Panssarimuseolla sijaitsevat esineet, rakennukset, puut ja kivet ovat mykkiä todistajia. Ne eivät kerro meille tarinaansa vaan vaikenavat visusti, vaikka niiden ympärille on rakentunut koko Panssarikillan ja Panssarimuseon historia. Ne voisivat kertoa tapahtumista, ihmisistä ja elämästä, mutta sitä ne eivät tee. Meidän on kerrottava se itse. Tallennettava sekä Panssarikillan että Panssarimuseon vaiheet, etenkin viimeisen kahden vuosikymmenen osalta.

Tämä tallennustyö on tärkeää kulttuuriperinnön vaalimista. Tuon tehtävän voivat hoitaa vain Panssarikillaa ja Panssarimuseota lähellä olevat tahot. Näkymä muistuttaa myös tehtävästämme. Se osoittaa, mitä meidän on vaalittava ja säilytettävä, mitä meidän sukupolvemme kitalaisten on siirrettävä eteenpäin. Meillä on tehtävänä pitää yllä kulttuuriperintöämme sekä yhteistä kotiamme. Paikkaa, josta huokuu panssarihenkisyys, ja johon Panssarikillan

sekä Panssarimuseon menneisyys ja tulevaisuus vahvasti liittyvät.

Kulttuuriperinnön tallennus on käynnistynyt. Tarkoitus on kerätä tarinoita, kuvia ja muistoja, jotka liittyvät Panssarikillaan, Panssarimuseoon tai panssarialaan yleisesti. Meillä kaikilla on varmasti omat muistomme ja kokemuksemme. Laitetaan yhdessä Panssarikillan kulttuuriperintöä talteen. Kukaan muu ei sitä tee kuin me.

Myös fyysiset olosuhteet museoalueella vaativat jatkuvaa huolenpitoa, jotta ne säilyisivät toimintakuntoisina mahdollisimman pitkään. Syksyn 2020 aikana tankkituvan yläkertaa kunnostettiin ja kiltahuone sai uuden kaluston ja esitysjärjestelmän. Nämä remontit toteutettiin pääsääntöisesti Panssarimuseon henkilökunnan toimenpitein. Panssarikillan jäsenet tukivat tätä työtä omalla panoksellaan. Jatkossa kiinteistökehittämisestä riittää. Museon rinneportin esteettömyyden edistäminen ja tanssilavan uudistaminen toteutetaan kuluvana vuonna. Näissä hankkeissa, talkoissa ja tapahtumissa kitalaiset voivat olla suurena apuna. Nyt kaikki aktiivisesti ja innolla liikkeelle.

Kuluva vuosi on juhlien vuosi. Panssarikilta täyttää 70 vuotta ja Panssarimuseo 60 vuotta. Yhteisen juhlan hetki on 18.6. Silloin museolla tapahtuu, ja illalla on muodollisemman tapaamisen hetki. Tämä päivä on hyvä laittaa kalenteriin. Nämä suunnitelmat voivat mennä uusiksi, luonnollisesti, koronan vuoksi. Viruksen tilanne saattaa siirtää tapahtumia tai muuttaa päivän toteutusta.

Korona varjostaa siis tätäkin toimintavuotta. Toimintaa sopeutettiin viime vuonna, näin käynee nytkin, mutta toiminta ei halvaantunut. Uskon, että korona on koulunut meitä uudenslaisiin menetelmiin. Nyt on aika yhdistää uudet toimintatavat ja vanha rutinoitunut perinne. Näin siirrymme hiljalleen kohti koronan jälkeistä aikaa. Kiltatoiminta on ihmisten välistä kanssakäymistä, se ei kokonaan voi muuttua digitaaliseksi, mutta kulunut vuosi on vahvistanut Panssarikillan digitaalista toimintaa. Uskon, että tapaamme jonain päivänä yhdessä, oikein isolla joukolla. Tätä odottaen.

Oikein mainiota kiltavuotta kaikille!
”Iske ja murra”
Reijo Järvinen